

Věc C-10/10

Evropská komise

v.

Rakouská republika

„Nesplnění povinnosti státem – Volný pohyb kapitálu – Odpočitatelnost darů poskytnutých zařízením pověřeným výzkumnými a vzdělávacími činnostmi – Omezení odpočitatelnosti na dary poskytnuté zařízením usazeným na vnitrostátním území“

Stanovisko generální advokátky V. Trstenjak přednesené dne 8. března 2011 I - 5391

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. června 2011 I - 5416

Shrnutí rozsudku

Volný pohyb kapitálu – Omezení – Daňové právní předpisy – Daň z příjmů – Odpočitatelnost darů poskytnutých zařízením pověřeným výzkumnými a vzdělávacími činnostmi omezená na dary poskytnuté vnitrostátním zařízením

(Článek 56 ES a 58 ES; Dohoda o EHP, článek 40)

Členský stát poruší povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 56 ES a z článku 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru, pokud umožní odpočitatelnost darů poskytnutých zařízeníům pověřeným výzkumnými a vzdělávacími činnostmi výhradně v případě, že uvedená zařízení jsou usazena v tomto členském státě.

K tomu, aby vnitrostátní daňová úprava, jež rozlišuje mezi dary poskytnutými vnitrostátním zařízeníům a zařízeníům usazeným v jiném členském státě, mohla být považována za slučitelnou s ustanoveními Smlouvy týkajícími se volného pohybu kapitálu, je totiž třeba, aby se rozdílné zacházení týkalo situací, které nejsou objektivně srovnatelné, nebo aby bylo odůvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu. Aby rozdílné zacházení bylo odůvodněné, nesmí mimoto překročit meze toho, co je k dosažení cíle sledovaného dotčenou právní úpravou nezbytné.

Na jednu stranu přitom kritérium pro rozlišení mezi daňovými poplatníky vycházející výhradně z místa usazení příjemce daru nemůže z povahy věci představovat platné kritérium pro posouzení objektivní srovnatelnosti situací, a tedy pro prokázání objektivního rozdílu mezi nimi. Na druhou stranu pak, ačkoli je pravdou, že podpora výzkumu a vývoje může představovat naléhavý důvod obecného zájmu, vnitrostátní právní úprava, která vyhrazuje nárok na slevu na dani pouze pro výzkumné činnosti uskutečňované v dotčeném členském státě, je v přímém rozporu s cílem politiky Unie v oblasti technologického výzkumu a vývoje. Tato politika má totiž podle čl. 163 odst. 2 ES za cíl zejména odstranit daňové překážky spolupráce v oblasti výzkumu, a v důsledku toho nemůže být prováděna prostřednictvím podpory výzkumu a vývoje na vnitrostátní úrovni.

(viz body 29, 35, 37, 44 a výrok)